In gesprek met God; dagelijkse terugblik

25 april 1958
lezing 28

“Ik groet jullie in de naam van de Heer. Ik breng jullie zegeningen, lieve vrienden.

Ieder levend wezen is op zoek naar God; ieder mens is op zoek naar God, of hij zich daar nu bewust van is of niet. Zelfs mensen die door jullie atheïsten worden genoemd zijn op zoek naar God. Ieder mens is op zoek naar geluk, liefde en zekerheid…. en dat is God! Natuurlijk, waar het nog aan spiritueel bewustzijn ontbreekt, wordt vaak gedacht dat deze zaken op andere manieren gevonden kunnen worden. Zo wordt zekerheid vaak op het financiële vlak gezocht of in emotionele bindingen die dan verondersteld worden dit houvast in het leven te bieden. Zekerheid kan ook worden gezocht in het behalen van een of ander opzienbarend succes in een beroep, wat dan bewondering, waardering en een zekere mate van invloed oplevert. Als je waarachtige zekerheid wenst - en wie wenst dit niet - dan zijn deze streefdoelen inderdaad armzalige vervangingen; dat wil zeggen als zij de plaats innemen van de zekerheid die alleen door een harmonische relatie met God kan worden verkregen. Al deze zaken kunnen je ook ten deel vallen als dat jouw voornemen voor deze incarnatie is. Maar het maakt een groot verschil of ze alles zijn waar je je voor je veiligheid aan vasthoudt of niet.

Zo is het ook met liefde. Als liefde voor een ander mens met de stroom wordt gezocht die bestemd is voor de liefde van God, dan blijf je altijd achter met een gevoel van leegte, ontevredenheid of zelfs frustratie. Dus als God niet de basis van je leven is en jij in plaats van deze basis vervangingen zoekt, dan zal die liefde je nooit echt vervullen. Zeker, je zult liefde ontvangen van mensen en geven aan mensen en dat moet je

ook doen. Maar als God de plek in je hart inneemt die hem toekomt, zal deze liefde zijn juiste waarde hebben. Deze liefde zal niet alles zijn waaraan je je vast moet houden en je zult nooit in de situatie komen waarin je het gevoel hebt dat je leven alle waarde en zin heeft verloren als je om een of andere reden een menselijke liefde verliest.

Lieve vrienden, iedereen is op zoek naar God, of hij het nu weet of niet. Net zoals een plant zich keert naar de zon, zo keert de mens zich naar God, dikwijls net zo onbewust als de plant die licht en warmte zoekt. Alleen als je God in jezelf hebt gevonden, zal je hart rust ervaren en zal het leven zin voor je hebben met alle verwarring die het met zich meebrengt. En alleen dan zal het ophouden een vraagteken voor je te zijn. Want alleen in God zal het licht van het weten je eigen weten zijn. Het hoeft niet noodzakelijkerwijs om algemene of abstracte kennis te gaan, die is van minder belang. Het gaat om persoonlijke kennis. Je zult weten waarom je deze verschillende moeilijkheden mee moet maken, waarom zoveel dingen in je leven zijn gebeurd, dingen die je niet begrijpt, de ogenschijnlijke wreedheid van anderen of van ‘het lot’. Opeens zal dit alles zo’n diepe betekenis voor je hebben dat je je niet meer tegen de ongemakken van het leven verzet. Je zult blij zijn dat je ze hebt meegemaakt, vrienden, niet alleen omdat je de rechtvaardigheid ervan helemaal inziet maar ook omdat je je realiseert hoe goed en versterkend deze ervaringen voor je zijn!

We zoeken God op veel verschillende manieren. Maar hij kan niet buiten jezelf worden gevonden. Hij kan niet in een of ander gebouw of hoog in de lucht worden gevonden. Jullie weten allemaal dat hij alleen binnen in jezelf kan worden gevonden. Maar desondanks zoeken vele van jullie God nog op de verkeerde manier, zelfs als je voelt dat hij binnen in je is.

Ik wil jullie uitleggen hoe God gevonden kan worden en wel de enige manier waarop hij gevonden kan worden, onafhankelijk van religie of filosofie waarin je gelooft. Je kunt God alleen in jezelf vinden als je door je lagere zelf heengaat. Dat is de enige manier. Als je een schat hebt die onder een hoop vuil en aarde verborgen ligt, is de enige manier waarop je bij die schat kunt komen, het vuil eraf scheppen. Dat wil zeggen dat je er voor een poosje middenin zit. Je kunt dit vuil niet ontwijken terwijl je bezig bent. Je weet dat dat werk de moeite waard is en dat je het doet om uiteindelijk over je schat te kunnen beschikken. Je doet het dus een tijdje om voor eens en voor altijd klaar met het onplezierige werk te zijn. Er is absoluut geen andere manier om die schat naar boven te halen dan via je

bereidheid om de modder te aanvaarden en aan te pakken. De simpele logica hiervan zal niemand ontgaan. Waarom doe je het dan niet als het gaat om de schatkamer van God die in ieder van jullie begraven ligt? Waarom probeer je de allergrootste en meest kostbare schat op te delven zonder dat je bereid bent om het lagere zelf onder ogen te zien? Slaat dat ergens op? Absoluut niet. Velen van jullie echter hopen nog steeds dat het op de een of andere manier zal lukken. Jullie weten heel goed dat God alleen binnen in jezelf gevonden kan worden en toch zoek jullie op de verkeerde manier.

Velen zoeken in een of ander vaag, verborgen hoekje van hun ziel om een vonk te vinden en God te ervaren. Zij zoeken vanuit kennis die zij in het algemeen hebben opgedaan of door bepaalde oefeningen te doen. Als dit de enige manier is waarop zij zoeken, vinden zij van alles en nog wat, maar geen God. Want je moet datgene wat zich onmiddellijk aan je voordoet niet over het hoofd zien. Als je zó te werk gaat is God veel dichterbij dan je gedacht had. Maar als je het op een andere manier probeert is hij oneindig veel verder van je weg dan je je kunt voorstellen. Om God te vinden moet je je verborgen emoties herkennen en op waarde schatten, nadat je ze duidelijk in het licht van de goddelijke wet hebt gezien. Je moet je *echte* reacties erkennen in plaats van jezelf voor te houden dat jij op een andere manier en om andere redenen reageert. Je moet je fouten duidelijk zien. Met andere woorden: je moet alles vinden waarvan je je tot nog toe niet bewust was. Test jezelf wat betreft je werkelijke gevoelens uit! Alleen langs deze weg, als je *door* je lagere zelf heengaat, het onder ogen ziet en het stap voor stap oplost, met moed en overtuiging, zul je het waarachtige geluk en de waarachtige zekerheid vinden in God, met God en door God.

Hoe doe je dat dan? Dit zal altijd een vraag voor je zijn. Ik ben begonnen om je het ‘hoe’ ervan te laten zien en in deze serie lezingen zal ik daarmee doorgaan. Er zijn veel punten van waaruit we moeten beginnen, vrienden. Voor degenen die al op dit pad zijn is het een erkend feit dat je problemen altijd vanuit twee kanten en dikwijls vanuit meer dan twee kanten moet aanpakken. Je kunt God niet vinden tenzij je je onvolmaaktheden overwint. Maar je kunt je onvolmaaktheden zeker niet in je eentje overwinnen, al ben je nog zo sterk en nog zo van goede wil. Je hebt Gods hulp nodig. Daarom is het een proces van afwisseling. Op de eerste plaats mediteer je over je eigen onvolmaaktheden, je herkent ze en schat ze op hun waarde en van daaruit bouw je verder. Je dient eerlijk te onderzoeken wat er werkelijk in je omgaat. Het is helemaal niet zo moeilijk als je

misschien gelooft. Het gaat erom dat je de altijd aanwezige luiheid herkent die in iedere persoonlijkheid aanwezig is. Er is ook een neiging die naar het hogere streeft. Ik ben deze lezing begonnen met te zeggen dat deze neiging in iedereen die naar God streeft aanwezig is. Maar deze hunkering wordt dikwijls verkeerd begrepen, verkeerd uitgelegd en in verkeerde banen geleid. Ondanks alles is dit streven er. Er is enig spiritueel bewustzijn nodig om deze hunkering te begrijpen en er op de juiste manier mee om te gaan. Maar tegelijkertijd bestaat in ieder mens een luiheid die deel is van het lagere zelf. En deze luiheid heeft niet de wens om te overwinnen, te vechten of wat dan ook te doen wat als vervelend wordt beschouwd. Zolang je je eigen luiheid niet herkent, kun je niet vooruit komen. Daarom is het nodig dat je in een bepaalde fase van het 'spel' vanuit de onvolmaaktheden van je lagere zelf werkt. In een ander stadium of in een andere fase moet je Gods hulp inroepen, zelfs als je als gevolg van jouw persoonlijke onvolmaaktheden op dit punt nog geen nabijheid met God zult hebben. Toch zul je dan met het weinige dat er is moeten werken, teneinde hulp bij het verder banen van je pad te ontvangen. Het is een onophoudelijk proberen - nu eens van deze kant, dan weer van de andere.

Maar er is één weg, beste vrienden, een zekere weg, een kortere weg die aanzienlijk sneller naar het vestigen van een persoonlijke relatie, naar een persoonlijke ervaring met God leidt dan bij een andere ontwikkeling het geval zou zijn. Zie je, vrienden, velen van jullie geloven maar velen van jullie hebben diep in hun hart een hoekje vol ongeloof. Dit kan onder andere een verklaring zijn voor de weerstand die jullie tegen het graven in je eigen ziel hebben. Want jullie geloven ten onrechte dat dit hoekje van ongeloof zal verdwijnen of niet mee zal tellen als je er geen acht op slaat, het bedekt en het uit het zicht laat verdwijnen. Dat is niet zo. Realiseer je dat wát je ook maar in jezelf ontdekt, dat nooit het hele plaatje vertegenwoordigt. Zoals je weet ben je een samenstel van vele stromingen en zoals je weet van vele tegenstrijdige stromingen. Wees dus niet bang om dat ene deel dat nog niet gelooft onder ogen te zien. Onderschat dat andere deel in jou niet dat gelooft en dat geloof oprecht wil versterken. Dek het niet toe want je zult niets bereiken als je jezelf probeert voor te houden dat het niet bestaat. Ik zeg niet dat dit de enige factor is die je bang bent om in jezelf onder ogen te zien. Maar of het nu dit is of iets anders, het principe is altijd hetzelfde: je kunt iets niet overwinnen zolang je bang bent om het onder ogen te zien. En als je het wel onder ogen ziet, is het lang niet zo bedreigend als je dacht. Dat kan ik je beloven.

Om terug te komen op die kortere weg die ik hiervoor heb genoemd: als je dit gebrek aan geloof dat in jou bestaat, bespeurt – en voor degenen van jullie die dit probleem of deze vrees misschien niet hebben maar weer andere, is de raad die ik jullie nu ga geven even belangrijk - is er een prachtige, zekere, snelle manier om zowel God en zijn werkelijkheid als de werkelijkheid van Gods geestenwereld rondom jullie zó sterk te ervaren dat alle twijfels als sneeuw voor de zon verdwijnen.

En die manier is *offeren*, vrienden! Als je in staat bent iets voor God op te offeren, zul je deze ervaring hebben. En wat je erdoor verkrijgt - de kennis, de zekerheid, het gevoel van werkelijkheid - dat je erdoor verkrijgt, zal oneindig veel prachtiger zijn dan wat je door je offer hebt opgegeven. Nu realiseer ik me dat jullie niet weten hoe je dat moet aanpakken of wat je zou offeren. En op dit punt zal ik je helpen en je de weg wijzen. Er wordt niets melodramatisch van je gevraagd – oh, nee, niets uitzonderlijks. Om de waarheid te zeggen, ik zou willen benadrukken dat hoe minder andere mensen ervan weten wanneer je het doet, of als je van plan bent het te doen, des te beter is het. Alleen jij en God moeten het weten - en misschien je spirituele leraar, als je hulp nodig hebt. Het offer mag op geen enkele manier je ego dienen. Daarom moet het niet iets opvallends of spectaculairs zijn. Er is met datgene waar ik het nu over heb geen enkel martelaarschap verbonden. Het zal dikwijls voldoende zijn dat als je in je dagelijks leven voor een dilemma staat, als je je onzeker over een beslissing voelt of als er in je leven iets is dat steeds weer een of andere disharmonie symboliseert, dat dat een teken voor je is dat er iets verkeerds is. Want wat je ook doet, als het Gods zegen heeft, zal het harmonisch zijn. Het zal geen voortdurende wrijving voor jezelf en anderen opleveren. Of als je heel sterk aan iets vast zit, erg overtuigd bent van een idee of van iets dat je wilt, iets dat je niet los kunt laten, kan dit het betreffende doel ook dienen. Neem dit, wat het ook is - je probleem, je beslissing, je gebondenheid - en leg het aan God voor. Open je helemaal.

Wanneer je jezelf voor God opent, zou je eigenlijk eerst moeten bedenken: 'Wat wil ik werkelijk?' Dikwijls komen er problemen omdat je niet helder voor de geest staat wat je feitelijk wilt. Zodra je voor jezelf deze vraag hebt beantwoord en je beslissing over welke kant je op wilt gaan je helder voor ogen staat, zodra je duidelijk hebt vastgesteld wat je wens en je voorkeur is, stel jezelf dan de volgende vraag: 'Is dit misschien niet Gods wil?' Het antwoord zou als volgt kunnen luiden: het is uiterst belangrijk voor je om het verborgen hoekje waar ik eerder over

sprak en van waaruit twijfels opkomen en reacties, gevoelens en indrukken naar je bewustzijn zijn gezonden, om dat hoekje in duidelijke bewoordingen te benoemen. En het zou op het volgende kunnen neerkomen: 'Ja, dat is allemaal wel goed en aardig, maar misschien is er geen God. En als er geen God is, zie ik zeker geen reden waarom ik iets op zou geven wat ik prettig vind of waarom ik het zou moeten offeren?'

Als je jezelf op deze manier antwoord kunt geven, lieve vrienden, is dat een stap in de goede richting, geloof me maar! Zo begint je diepste spirituele probleem en dit hele wrange punt in je een vastomlijnde vorm aan te nemen, een vorm waarmee je op een verstandige manier om kunt gaan. Dan kun je antwoorden, als je doorgaat met dit gesprek in jezelf: 'Goed, als er echt geen God is, dan riskeer ik niets, want dan kan ik geen antwoord van hem krijgen. Maar voordat ik hem mijn beslissing laat nemen, zal ik God vragen of hij bestaat. Vader, een kant in me gelooft in u; een andere kant niet. Naar wie moet ik luisteren? Help me, help me!'

Als je eerst over deze vraag met jezelf en met God in het reine komt, zul je het licht ontvangen. Maar alleen als je deze vraag onder ogen ziet en niet ontduikt of uit de weg gaat. Dan kun je misschien tegelijkertijd zeggen: “En als ik weet dat u bestaat God, ben ik klaar om te offeren en mijn wil los te laten.” Ben je bereid om je wil los te laten? Zou je klaar zijn om het te doen? Als je het licht niet door en door verkregen hebt - gelovend dat hij werkelijk bestaat als de levende God, de grootste werkelijkheid van alles, kun je vreemd genoeg alleen deze kennis ontvangen als je bereid bent om voor hem te offeren. Je wacht er altijd op dat hij zich het eerst vertoont en misschien dan beslis je of je je leven wel of niet in zijn handen wilt leggen. Op deze manier blijf je in cirkeltjes ronddraaien; je zult nooit met de vraag in het reine komen zolang je niet bereid bent als eerste je eigen wil opzij te zetten voor zijn wil.

Op deze manier los je in één keer twee problemen op: je onzekerheid over Gods werkelijkheid én het probleem waar je je in je dagelijkse leven op dat moment zorgen over maakt en dat op geen enkele andere manier opgelost kan worden dan op de manier van God. Want alleen op die manier zijn er geen nadelen van welke aard dan ook aan verbonden. Zo is het helemaal in orde, in alle opzichten en in alle onderdelen. Dit is de manier van God, niet die van de mens. Ook hier werkt het naar twee kanten: als je er in gedachten en in bedoelingen helemaal mee verzoend bent en er klaar voor bent als Gods wil zich helder aan je voordoet en als je bereid bent om je eigen wil en verlangens op te geven - en alleen als je

echt bereid bent dit te doen dan kun je antwoord ontvangen. Want deze bereidheid om jezelf te laten gaan is de klop én het openen van de deur. Alleen hierdoor en door niets anders zal de deur voor je worden open gedaan. Zolang je eigen wil sterker is dan je verlangen om God op de eerste plaats te stellen, zul je nooit zekerheid hebben. God zal geen werkelijkheid voor je zijn, hoeveel je ook over hem spreekt, denkt, bidt en mediteert. Hij zal iets vaags, abstracts voor je zijn en niet een levende werkelijkheid in je dagelijkse leven.

Daarom zeg ik jullie: wees bereid om ter wille van God te offeren, zelfs als er nog een hoekje ongeloof in je bestaat. Als je werkelijk klaar en echt bereid bent om datgene te accepteren wat je het minst aanstaat, ervan uitgaand dat het Gods wil is, ben je op je spirituele pad over de belangrijkste grenslijn in je hele spirituele ontwikkeling heen gestapt. Tot aan dat punt is alles theorie of voorbereiding voor die grote mijlpaal op je weg naar boven. Het betekent een stap in het onbekende. Laat je gaan, vrienden! Natuurlijk moet je God vertrouwen zelfs als hij tot nog toe onbekend voor je is en zelfs als een alternatief, dat zijn wil zou blijken te zijn, je niet aanstaat. Vertrouw Hem, want hij weet het beter dan jij of dan wie dan ook.

Dat is alles wat ik van je vraag. Er is niet één persoon, hier of ergens anders, die deze raad niet iedere dag op duizend kleine manieren kan opvolgen, zowel in grote, belangrijke beslissingen als in kleine. Voor sommige mensen is het gemakkelijker om te beginnen bij een werkelijk grote beslissing. Het is alsof je in een koud bad moet stappen. De één doet het gemakkelijker in kleine stapjes, een ander wil er snel vanaf zijn en springt meteen. En als je er eenmaal in bent, zul je pas merken dat het water niet half zo koud is als je dacht. Feitelijk is het zo, dat het na een poosje helemaal niet zo koud zal blijken te zijn; het zal eerder warm en weldadig zijn en het zal je genezende kracht geven voor al je problemen en op alle niveaus van je wezen. Het zal je een prachtige harmonie, zekerheid en overwinning geven zoals je nog nooit tevoren in je leven gekend hebt. Of je het doet met de kleine problemen in je leven en dus met kleine stapjes gaat of dat je er in een keer inspringt maakt niet uit, als je het maar doet. Want dat is de ene stap waardoor je spirituele leven van theorie naar praktijk zal overgaan, van onwerkelijkheid in werkelijkheid. Aldus zal God, als je eenmaal leeft in deze werkelijkheid omdat je een offer hebt gebracht, werkelijkheid voor je worden en al je twijfels houden op te bestaan.

Vrienden, velen van jullie hebben geen duidelijk idee van hun onbewuste beeld van God of hun geloof in Hem. Stel jezelf deze vraag ook. Je zult misschien verrast zijn door de hoeveelheid verschillende antwoorden die zich aandienen. Bij de ene mens zal dit verborgen onderbewuste of onbewuste beeld van God - dat natuurlijk geen wel doordacht idee is maar een gevoel, een emotie - een vage indruk zijn dat God iets heeft van een zeer strenge, pedante schoolmeester die een waarschuwende vinger heft en die niet zoveel van je menselijke problemen begrijpt. Dit denkbeeld kan ontstaan uit een ander beeld uit dit of een ander leven van een menselijke vader die je hebt gehad. Dat kan je godsbeeld enigszins kleuren en het is gevaarlijk. Je moet dat ook onder ogen zien.

Er zijn ook veel mensen die denken dat sommige problemen niet aan God voorgelegd kunnen worden. Ze voelen óf dat het God niets kan schelen wat je in dit leven doet óf dat je problemen voor hem niet belangrijk zijn. Dit is onwaar want iedere kleine beslissing, de kleinste daad of houding van jou staat in direct verband met een of meer spirituele wetten. Men denkt dat het bijna godslasterlijk is om met bepaalde problemen naar God toe te komen. Dit is zó verkeerd! Er is geen probleem waarmee je niet naar God toe kunt gaan, het geeft niet wat het is. Hij begrijpt er meer van dan welk menselijk wezen, welke psychoanalyticus, welke arts, welke wetenschapper dan ook. Je moet zeker weten en bewust accepteren dat wat je oprecht aan God voorlegt door hem wordt begrepen en hij helpt je ermee, vooropgezet dat je zijn hulp vraagt en hem meer vertrouwt dan jezelf. Blijf dus niet steken in dit verkeerde beeld dat dikwijls ontstaat door invloeden uit je omgeving of door religieuze leraren die ook met zulke ideeën besmet zijn. Dit is erg schadelijk.

Lieve vrienden, wat ik hier tegen jullie heb gezegd is wat ik spirituele ‘dynamiet’ noem. Als je het doet, zal het moeilijk zijn; het zal een strijd met jezelf betekenen. Maar als je het oprecht doet zul je zien dat *je hele leven zal veranderen*. Er zou niemand mogen zijn die, als hij deze woorden heeft gehoord en gelezen, aarzelt om in zichzelf naar binnen te keren en vraagt: 'Is er iets in mijn leven dat God misschien wenst te veranderen?' Bereid jezelf dan op deze strijd voor. Neem er je tijd voor. Doe het niet haastig of oppervlakkig. Misleid jezelf niet door het halfslachtig te doen om daarna te beweren dat je geen antwoord hebt gekregen. Je zult geen antwoord ontvangen als je het niet met heel je hart hebt gedaan. Probeer jezelf niet de overtuiging aan te praten dat iets Gods wil is omdat jij het zo wil. Leg werkelijk je kaarten voor God op

tafel. Maak jezelf leeg. *Wees bereid alles wat het ook maar is op te geven*. Zelfs als het weken of maanden duurt, het doet er niet toe. Dit moet nu je doel zijn. Als je dit niet kunt omdat iets in jou dit nog steeds niet wil, is het beter dit aan jezelf toe te geven. Het is veel schadelijker wanneer je dit punt tracht te vermijden. Het is beter om te zeggen: 'Ik ben er nu nog niet klaar voor.' Dat is goed; je zult dan op andere manieren doorgaan, met andere stappen die meer tijd vragen en misschien ben je over een jaar ver genoeg. Maar geef je strijd niet op, gebruik makend van een of ander voorwendsel omdat je nog steeds voor deze volledige overgave aan God terugdeinst. Het is veel beter om dat aan jezelf toe te geven en op een gemakkelijker manier en met een aspect dat nu tenminste gemakkelijker voor je lijkt door te gaan. Op die manier bereid je jezelf voor om de grote grenslijn over te gaan. Maar als je deze kortere weg kunt gebruiken, zal het op heel veel manieren een prachtige bevrijding voor je zijn.

Nu wil ik nog iets anders met jullie bespreken, vrienden. Ik zie dat een aantal van mijn vrienden hier mijn advies wat betreft de geschreven dagelijkse terugblik nog niet heeft opgevolgd.[1] Ik spreek nu niet tegen mijn vrienden waarmee ik privé werk. Ik bedoel diegenen die op dit pad werken door deze lezingen cyclus te volgen. Ik zou jullie erop willen wijzen dat je eigenlijk niet moet aarzelen om het te doen. Voor het geval dat je hier moeilijkheden mee hebt: je bent heel welkom om me er vragen over te stellen. Verder zou ik dit willen zeggen: het kost niet meer dan tien tot vijftien minuten per dag en dat is voor ieder van jullie zeker mogelijk. Je hoeft niet alles op te schrijven; alleen bepaalde sleutelwoorden. Als je dit steeds doet, zul je erin slagen om door het ontdekken van je eigen innerlijke neigingen het onbewuste bewust te maken. Want nadat je dit een poosje hebt gedaan, zul je zeker bepaalde patronen in je leven herkennen; daarvan moet je je wel bewust worden, als je zo doorgaat. Je zult ze herkennen door bepaalde steeds optredende voorvallen en gebeurtenissen en door de manier waarop je op deze voorvallen reageert. Dit is alles wat je nu moet doen.

Er hoort geen magische truc bij die erg moeilijk is om uit te voeren. Je hoeft niet uitzonderlijk ver in je ontwikkeling te zijn om het voor elkaar te krijgen. Iedereen kan het. Alles wat je moet doen is terugblikken op de dag en te denken aan alle ogenblikken die op enigerlei wijze disharmonie hebben veroorzaakt. Zelfs als je in het begin niet kunt begrijpen waarom je disharmonie voelt, schrijf je gewoon de gebeurtenis op en wat je erbij

[1] Lezing 26 ‘Je fouten vinden’ (Noot vertaler)

voelde. Als je dit een poosje hebt gedaan zal er een patroon uit ontstaan dat je weliswaar geen aanwijzing geeft voor wat er mis is met je innerlijke gesteldheid, maar je zult tenminste een herhaling zien die aangeeft dat er iets in jou moet zijn dat verkeerd is, onafhankelijk van hoe verkeerd anderen op hun eigen manier zijn. Als iets steeds weer gebeurt is het een aanwijzing voor je eigen ziel. Deze zich herhalende gebeurtenissen, samen met je reactie erop, kunnen op twee of drie manieren verschillen, maar er moet een onderliggend basisprobleem zijn.

Het is aan jou om dat uit te zoeken als je nog een beetje doorgaat. Nadat je een tijdje een dagelijkse terugblik hebt bijgehouden, raad ik je aan om alles door te lezen en je de voorvallen samen met je reactie erop te herinneren. Ga dan nadenken over je verschillende fouten die je hebt ontdekt. Vraag God om verheldering over wat, zelfs maar in de verste verte of indirect, met je fouten te maken zou kunnen hebben. Zo kom je precies uit in het midden van dit pad. Op een andere manier kan het buitengewoon moeilijk of zelfs onmogelijk zijn om deze zelfkennis te verkrijgen die het wezen van en de sleutel tot dit pad vormt. Zonder dit kun je het goddelijke in jezelf niet bereiken. Het is zo weinig om te doen. Ik vraag jullie allemaal dringend, voor je eigen bestwil, doe het.

Voor degenen onder jullie die al in deze richting zijn begonnen en geen persoonlijk contact met mij hebben, doe wat ik heb gezegd: lees alles over, kijk of je tenminste een patroon kunt ontdekken. Vraag jezelf af waar je het punt in jezelf kunt vinden waarop je van de goddelijke wet afwijkt. Vraag om inspiratie. Vergelijk deze patronen met je lijst van fouten. Stel jezelf vragen betreffende je gevoelens en in welke richting je wensen stromen en of ze in overeenstemming met de goddelijke wet zijn. Ik zal verschillende meditaties geven over hoe je met bepaalde fouten of met verkeerde emotionele stromingen om kunt gaan. Maar alle vragen over dit onderwerp zijn zeer vruchtbaar en zullen niet alleen jou helpen maar wellicht ook anderen.

Omwille van dit zelfde doel - zelfontwikkeling - zou ik er nog eens de nadruk op willen leggen dat in het tweede deel van de lezingen van mijn vriend (een groepslid) en zou ik willen voorstellen dat jullie dan allemaal vrij zijn om niet alleen maar vragen over de ‘Pistis Sofia’ te stellen of wat er naderhand nog verder gelezen wordt,maar ook vragen over bepaalde moeilijkheden die je mogelijk op je pad tegenkomt. Het hoeft natuurlijk niet iets van persoonlijke of privé aard te zijn. Misschien komen er elke keer één of soms twee van zulke vragen op en iedereen kan dan op zijn

beurt zeggen wat hij denkt dat de juiste oplossing is. Ik nodig jullie uit om dit te doen omdat ik weet dat het jullie geweldig zal helpen. Ik wil zelfs voorstellen dat jullie van tevoren vragen bedenken die geschikt voor een discussie zijn. Niet iets algemeens over de schepping of zo maar iets waar je misschien moeite mee hebt, wellicht een psychologische houding met betrekking tot de geestelijke waarheid, misschien een moeilijkheid bij het onder ogen zien van het zelf of hoe je de dagelijkse terugblik moet uitvoeren. Of wat het ook maar is dat je niet duidelijk is. Breng het in als een algemene vraag maar praat er samen over en jullie zullen na enige tijd zien hoe dit jullie allemaal geweldig helpt. Dat is mijn advies."

En nu heb ik twee boodschappen – één voor jou (een groepslid). En de andere boodschap betreft ons aankomend medium (een ander groepslid). Ik zou tegen jou en allen die in deze kleine groep werken willen zeggen dat ik duidelijk heb gemaakt en er dikwijls de nadruk op heb gelegd dat er bij het alleen contact zoeken een gevaar bestaat maar er kunnen uitzonderingen bestaan. Helemaal aan het begin bijvoorbeeld, wanneer de mensen bij elkaar zitten, zijn er elementen van angst en nieuwsgierigheid bij alle betrokkenen en misschien ook een gevoel van spanning van de kant van het medium, een schuldgevoel of een verlegenheid omdat de anderen voor niets moeten wachten of dat ze zich misschien vervelen enz. Dat kan daar allemaal onbewust spelen en het zal een transmissie belemmeren. Dit is waarom ik je vertel, beste vriend, dat als je de volgende twee of drie keer, wanneer je alleen of samen met de anderen bent met wie je samenwoont, het gevoel hebt dat er iets is dat zich wil manifesteren, ik je bij uitzondering toestemming geef - en ik raad het je zelfs aan - om een pen of potlood te nemen en die hun werk te laten doen en te kijken wat er komt maar alleen tot het punt waarop de spanning of de belemmering in je reguliere sessies is verdwenen. Zodra de verbinding in jouw kring tot stand is gebracht, moet elke transmissie in je eentje of buiten deze periodiek vastgestelde tijden stoppen. Nadat je de eerste twee of drie transmissies hebt ontvangen, breng je ze naar dit medium, naar Eva en dan zal ik via haar verdere raad geven. Wanneer je alleen bent, ben je misschien meer ontspannen en verhinder je de manifestaties niet. Maar ik zeg je twee dingen als waarschuwing: niet langer dan tien minuten en volg zeker geen raad op die wordt gegeven voordat je het met Eva of met mij hebt besproken, hoe mooi het misschien ook klinkt. Dat moet je goed onthouden: het is geen raad! Bespreek het met het medium en wanneer ik zeg dat je met de transmissies in je eentje moet stoppen, dan moet je ook alle zelfdiscipline opbrengen om ermee te stoppen.

En nu, beste vrienden, ben ik klaar voor jullie vragen."

VRAAG: Deze vraag heeft betrekking op Lucas 10:18 in de Bijbel. Daar wordt gezegd: 'Ik zie Satan als een lichtflits uit de hemel vallen'. Was de val volgens Uw leringen een geleidelijk proces?

"Dat werd symbolisch gezegd, zie je. Dezelfde symboliek wordt in de bijbel gebruikt wanneer wordt gezegd dat de aarde in zeven dagen werd geschapen. Dat is natuurlijk ook een symbool."

VRAAG: Over gebed, door de eeuwen heen hebben de mensen hun handen gevouwen bij het gebed, maar U vertelt ons dat we onze handen los van elkaar moeten houden.....

Als je je handen wilt vouwen wanneer je aan het bidden bent, dan is dat prima. Ik zei dat, als je, bijvoorbeeld, in een meditatiegroep bent of in een trancesessie of in een of andere spirituele samenkomst waarin je geestelijke kracht en zegeningen krijgt, je handpalmen het meest ontvankelijk voor deze stralen zijn; terwijl het gebaar van de gevouwen handen bij het gebed wijst op een houding van nederigheid, en daarom is voor dat gebaar gekozen. Het is voor de mensen ook vaak noodzakelijk om hun handen in een bepaalde positie te hebben die hen helpt zich te concentreren. Het is waar, het is slechts een uiterlijke handeling maar dat helpt misschien op een bepaalde manier om de gedachten te verzamelen - het verzamelen van je handen, om het zo maar te zeggen, werkt als een geheugensteun. Het is een soort krachten verzamelen dat de handen niet zo maar ergens zijn. Dus, dit samen met het gebaar van nederigheid, helpt op een indirecte manier, en voor een juist gebed is er zeker niets tegen. Dus op welke manier je het ook doet, het is niet zo belangrijk; het is persoonlijk en het enig belangrijke is dat het gebed uit de grond van je hart komt en dat je zo ontspannen bent als maar mogelijk is. Dat heeft niets met het ontvangen van de stralen te maken. Je kunt daarom met je handen gevouwen bidden als je dat wenst, en je handen met de handpalmen naar boven houden gedurende de meditatie, de trancelezing en speciaal gedurende de zegen."

VRAAG: Dit is een vraag over de 'Pistis Sofia'. Er zijn verschillende sferen; ik vroeg me af of de geesten om te beginnen in deze sferen werden geschapen of dat ze om te beginnen allemaal in een hoge sfeer werden geschapen en daar dan geleidelijk in terecht kwamen?

"Natuurlijk het laatste. De lagere sferen konden onmogelijk hebben bestaan vóór de val. De hoogste sfeer die in het schema in de 'Pistis Sofia' met de naam "De Onuitsprekelijke" aangeduid wordt, bestaat uit heel, heel veel sferen. Het zou ook het Huis van God genoemd kunnen worden. Overigens, elke sfeer die je in dit schema ziet, vertegenwoordigt een ruim overzicht en heeft een groot aantal onderverdelingen. Er is zo'n grote verscheidenheid. De grootste verscheidenheid bestaat natuurlijk in de hoogste sfeer, het Huis van God – al deze vele, vele mogelijkheden, ieder in hun eigen volmaakte harmonie. Wat voor jullie daarbij misschien interessant is, is de parallel. Ik heb jullie verteld dat iedere geschapen geest iets van de goddelijke substantie heeft en op één manier volmaakt was. Er werd verondersteld dat de andere volmaaktheden daarna met deze goddelijke kracht zouden worden verkregen. Alleen Jezus Christus was in elk opzicht volmaakt. Deze verschillende soorten volmaaktheid manifesteerden zich natuurlijk telkens op een andere manier. Bij elk was er een verschillende soort goddelijke substantie, een ander deel van het goddelijke aspect. En dat schiep overeenkomstige sferen die ieder op hun manier volmaakt zijn. Daarom bestaan de verschillende sferen voor de val en ook na de val in de hoogste regionen, in overeenstemming met de onderscheiden goddelijke substantie van de respectievelijke wezens. Maar alle andere sferen, behalve het Huis van God, konden alleen ontstaan na de val."

VRAAG: Mag ik vragen, bestaat er voor sommige geesten zoiets als een gedeeltelijke val, dat ze niet helemaal gevallen zijn?

"Oh ja. Ik zei dat niet iedere geest die is gevallen even schuldig is of even diep is gevallen om die uitdrukking maar te gebruiken. Maar een deel daarvan, de tussenliggende sferen waar je het over hebt – tussen het Huis van God en de laagste sferen van de onderwereld – zouden ook bestaan als iedereen inderdaad even diep gevallen zou zijn omdat ondertussen de ontwikkeling begonnen is en deze sferen als gevolg van de houding van de individuele geest ontstonden. Dus het feit dat deze sferen bestaan is om helemaal logisch te blijven niet omdat niet alle geesten even diep zijn gevallen maar ze bestaan vanwege de voorbijgaande houding in de overgangsfase op de weg terug naar God. Deze sferen zijn de uitdrukking van de ontwikkelingsstaat die zeker ook kon ontstaan na een voorafgaande lagere geestestoestand. Is dat duidelijk?"

VRAAG: Mag ik nu de aandacht voor de verschillende vragen die na de laatste lezing van de 'Pistis Sofia' werden gesteld? Er worden

daarin sferen van de 'vier en twintig Onzichtbaren' genoemd. Dan worden de afstanden beschreven. Het licht wordt beschreven, tien duizend maal. Hoe verregaand zou U deze verschillende namen willen verklaren?

"Ik zal niet op de namen ingaan omdat namen niet van wezenlijk belang zijn. Zoals ik zei, de namen die gegeven worden zijn anders dan die welke wij in de geest hebben. Je moet niet vergeten dat toen deze kennis voor het eerst werd doorgegeven dit maar op één manier gebeurde. Dat was al moeilijk genoeg, om geestelijke taal in menselijke taal over te zetten. Maar toen probeerden verschillende menselijke vertalers weer het best mogelijke woord te vinden. En dat kon natuurlijk niet hetzelfde woord zijn dat wij in de geest gebruiken. Wij hebben beeldtaal zoals jullie weten. Maar wat ik zou willen zeggen is het volgende: ik beloofde jullie dat ik sommige vragen geleidelijk en stukje bij beetje zou beantwoorden, niet direct allemaal ineens, al naargelang ik toestemming van een hogere autoriteit krijg. Er zijn duidelijke redenen waarom ik sommige antwoorden moet terughouden en ik op andere onderwerpen moet ingaan. Ik ga nu het volgende zeggen: het is onmogelijk om afstand of tijd te beschrijven want geen van beiden bestaan in de hogere sferen. Evenmin kan ik het goddelijke licht voor jullie beschrijven of de schoonheid van Gods harmonische werelden en de verscheidene mogelijkheden en variëteiten. Er bestaan geen menselijke woorden waarmee dit is te beschrijven. Maar waar ik jullie stukje bij beetje informatie over kan verstrekken die voor jullie van belang zou kunnen zijn is dit: jullie zullen bijvoorbeeld de sferen vinden die met de naam Aeon worden aangeduid. Dit is een geëigende naam. Heeft iemand van jullie een idee wat dit zou kunnen betekenen? Voordat ik een antwoord geef, zou ik graag willen zien of sommige vrienden misschien inspiratie hebben."

VRAAG: Ik weet dat Aeon in de astrologische terminologie gebruikt wordt. En dat is de scheidslijn van de equinox, de lente-evening in de Zodiac. Met andere woorden, ons zonnestelsel, of zonnelogos volgens de Theosofie, doorloopt binnen het Universum een bepaalde cyclus die waarschijnlijk ook bepaalde psychologische toestanden beschrijft. Dat is alles wat ik uit de astrologie weet.

“Jullie weten allemaal dat astrologie tijdgebonden is. Nu is Aeon[1] een maat voor de tijd, nietwaar? Nu, waar Aeon in het schema staat, is dit de sfeer waarin de tijd op een of andere manier begint. Dat wijkt af en verschilt natuurlijk ook. Er zijn gradaties en daarom heb je ook verschillende namen, aangeduid met Aeon, laten we zeggen verschillende niveaus. Vanaf de hoogste sfeer die wordt aangeduid met de naam Aeon tot aan de aardse sfeer verandert het element tijd. Hoe lager de sfeer, hoe dichter de tijd net zoals de materie dichter en dichter wordt. Boven die sfeer is er geen tijd in de zin zoals jullie die kennen. Maar tussen die sfeer en de allerlaagste bestaat tijd, echter in iedere sfeer weer anders, in een andere maat, in andere proporties. Dus dit is misschien van belang voor jullie. De andere informatie die ik jullie vanavond mag geven is deze: er is een andere sfeer die wordt aangeduid met de naam ‘De Schikgodinnen’. Heeft iemand van jullie een inspiratie of een idee wat dit zou kunnen betekenen?”

VRAAG: Is dat de sfeer waarin de wet van de oorzakelijkheid begint te werken?

“Ja, waar de lotsbestemmingen worden bepaald, zoals jullie zeggen. Het is een sfeer van zuivering. Er zijn vele zuiveringssferen maar dit is een bijzondere. In deze sfeer is het levensboek helemaal open – alle levens en de verschillende invloeden, alle omstandigheden die daarop inwerken en alles wat nog niet afgewerkt is. Het hele register is open. En dat bepaalt het lot van de individuele mens. Ieder wezen moet door deze sfeer heen voordat hij een nieuw leven op aarde begint”

VRAAG: Dus het is waar wat de Theosofie zegt, dat er zogezegd bewaarders van deze registers zijn?

“Ja, zeker is dat waar.” (*Die de documenten bewaart?)* “Ja.”

VRAAG: Zou U ons iets willen vertellen over het Schathuis van Licht?

“Vandaag niet, een andere keer. Vandaag heb ik jullie alles over de ‘Pistis Sofia’ verteld waarvoor ik toestemming had. Een andere keer kan ik er misschien meer over vertellen.”

---

[1] (Het woord Aeon stamt van het Griekse woord ‘Aioon’ wat zoveel betekent als: levensduur, (lange) tijd, leeftijd, eeuwigheid, bepaalde periode met een bepaald karakter, tijdperk, tijdseenheid) Noot redactie

VRAAG: In de Theosofie worden verschillende dingen beweerd en ik zou willen weten of sommige daarvan juist zijn. Is het waar dat de gemiddeld ontwikkelde mens ongeveer achthonderd levens achter zich heeft. Dat zou gemiddeld teruggaan tot de Neanderthaler?

"Wel, ik zou zeggen, gemiddeld ja. Maar het is heel, heel erg moeilijk om een gemiddelde aan te geven omdat er, zie je beste vrienden, zoveel uitzonderingen zijn. Er zijn veel mensen die bij het begin nog veel verder achter zijn en er zijn ook een groot aantal mensen die behoorlijk veel meer incarnaties achter de rug hebben. Maar voorzover je van een gemiddelde kunt spreken, zal dit ongeveer juist zijn."

VRAAG: Is het waar dat een mens slechts een tiende waarneemt van wat hem omringt?

"Beste, beste vrienden, dat is onmogelijk te zeggen omdat geestelijke waarneming zo sterk verschilt dat het onmogelijk is om een gemiddelde, een getal aan te geven. En het zou zeker dichter bij de waarheid zijn om te zeggen dat de gemiddelde mens niet meer ziet dan een honderdste. Iemand die een twintigste ziet, zou een zeer hoog ontwikkeld persoon zijn. Dus dit is zeker een veel te optimistische schatting.

Hiermee, beste vrienden, trek ik mij vanavond terug. Ik stuur en breng zegeningen voor iedereen die hier aanwezig is en voor iedereen die deze woorden leest. Moge deze kracht je helpen om al je moeilijkheden te overwinnen, waar je op dit moment ook behoefte aan hebt. Neem deze zegening tot je zodat dat je helpt om een trede hoger op de ladder te klimmen.
Wees in vrede, wees in God."

Deze lezing werd gegeven via Eva Pierrakos in 1958
Oorspronkelijk uitgegeven door Center for the Living Force, Phoenicia (N..Y.)
onder de titel: 'Communication with God - Daily Review'.
Vertaling door Martien Janssen in 1978; herzien in 1990 door Pauline Bonthuis
en in 2001;en in 2006 aangevuld door Paul Avis.
© Stichting Gemeenschap het Pad. Uitgave 2009